

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 272. Exciso, in quo nundum quisquam positus fuerat. v. 53.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

in contumelia relinquuntur etsi terræ sint mandanda aliquo abiecto loco, propter reverentiam Naturæ humanæ, quam in similitudine carnis verbum assumpsit.

§. 271. In monumento. v. 53.

Monumentum quidam Grammatici deducunt à *monos* solus, unus, unicus, & *humentum* id est domicilium in terra sive homo paratum, & hi monumentum distinguunt à monimento, quod à verbo *moneo* de flexum significat structuram monitoriam, qualis est epiraphium, statua, cippus, Mausolæum &c. alii tamen inter monumentum & monimentum non credunt esse discrimen aliud quam unius literæ varietatem dialecto introductam. Ego cuique suum de re ista iudicium integrum remitto, & discrimen aliquod in præsentia accepto, & contempletur Dominum meum Iesum Christum positum in monumento, nempe domicilio seu loculamento terreno, uni soli deputato, vere enim illud domicilium unius soliusque Christi fuit, intra terram paratum, utpote in quo nondum quisquam fuerat positus, nec postea poni permissus. Vti igitur Christus valde proprie accepit monumentum, ita non video eum ullam nasctum esse monimentum, de nulla enim inscriptione, titulo, similive super monumento eius erecto, lego, nisi ipsum crucistrophæum, cum titulo I. N. R. I. Græce, Latine & Hebraice conscriptum pro monimento sumi placebit, quod rursus in meditantium arbitrio depono.

O Christiani, sive vos post mortem vestram epiraphiis, & similibus honoramini, sive non; habetis unde utriusque solatium capiat. Ecce Dominus vester Christus, & sine tali honore fuit & eodem non caruit, super eius monumentum non video structuram memorialem, video tamen super ipsum montem, in quo monumentum eius est ad latus incisum, erectam illi Crucem & titulum præclarum super ea conscriptum, si igitur post mortem tali honore quempiam dignatum spectatis Domini exemplo factum reputate, finaliter, in humilitate Christi & Magistri vestri quiescite exemplo, omnes tamen Catholici hac parte laudandi, qui imitatione sui Dei & Domini, sibi crucem super monumento suo erigi curant vel optant, potest suum proprium trophæum, quod meruerunt, quando in vita Crucem post Iesum portaverunt.

§. 272. Exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. v. 53.

Quinquaginta circiter passibus à monte Calvariæ erat hortus in quo
monu-

monumentum sibi extrui curaverat Ioseph ab Arimathæa novum ad sui Corporis sepulturam, in quo nondum quisquam positus fuerat: erat hoc rotundum, altum, dealbatum, firmum, affabre elaboratum, excisum in Petra, quæ omnia provide pro Christi sepultura fuerunt adornata, nisi enim fuisset in solida Petra firmatum, & obfirmatum ostium lapide magno, potuissent sub specie aliqua veritatis accusare discipulos Iudæ quod furati fuissent corpus eius, & resurrectionem finxissent, & nisi novum fuisset vel alius positus in eo ante fuisset, potuissent dixisse, quod alius suscitasset Iesum vel loco Iesu surrexisset aliud corpus ad vitam, sicut in Elisæi propheta sepulchra accidisse narratur ubi corpus mortui proiectum surrexit, & bene novum sibi elegit Christus sepulchrum qui per mortem omnia iam generat nova facere omnia novum Testamentum, novam legem, novum sacrificium novos homines.

Mirabilis Deus in sanctis suis, in eo maxime, quod omnia illis cooperantur in bonum ipsorum. Ecce Ioseph homo nobilis & potens, paucis diebus ante passionem Domini monumentum sibi destinatum absolvit, operarii vix desiderant in eo parando, & ecce tam opportunè Christo Domino servitutum est paratum. Quis vero te Iosephe impulit spiritus ut propè Calvariæ locum infamem, hortum tibi faceres, & in eo monumentum non cogitabas, quod illo modo esses requiem habiturus juxta patibularios? certe credo hanc extructionem non carere aliqui insigni miraculo & pari cum illo, quo Dominus sibi ultimæ cænæ locum paravit, quia nimis homines natura sua horrent dehonorationem, etiam quo ad locum sepulturæ.

§ 273. Et dies erat parasceves. v. 34.

Posteaquam Evangelista descripserat totam historiam Christi passionis, eiusque sepulturam, & locum meminisse etiam voluit temporis quo hæc facta fuerunt, in die nempe parasceves qui erat dies ante sabbathum & quidem sabbathum in quod eo anno incidebat Festum paschæ. portio parasceve Græcum interpretatur præparatio quo nomine sextam feriam appellabant Iudæi, quia illo die præparare solebant omnia necessaria ad diem sequentem festum solemne Iudæorum.

O Beate Luca, bene nobis explicuisti feriam hebdomatis in quâ passus est Dominus. Hanc feriam prudentissimè observat S. Ecclesia Catholica singulis quidem septimanis abstinencia &c., præcipue tamen semel in anno in maiore seu sanctiore hebdomade. Et ecce dies olim à gētilismo digrata veneri facta est per passionem Domini ex die voluptatis, dies afflictio-

Aa

nis,